

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบินพลเรือน

Factors Affecting the Achievement of the Graduates of Master of Management, Civil Aviation Training Center

จเรียมกรณ์ หวังศุภกิจโกศล¹ ปอนด์ ทฤษฎีคุณ² และณัฐกรานต์ ไชยหาวงศ์³

Jareeyakorn Hwangsuphakitkoson¹ Paul Trisdikoon² and Nattakarn Chaihawong³

¹⁻³ ครูวิชาภาคพื้น สังกัดกองวิชาบริหารการบิน สถาบันการบินพลเรือน

Ground Instructor Aviation Management Division Civil Aviation Training Center

Corresponding Author: E-mail: Jareeyakorn@catc.or.th

Received: 4 มี.ค. 65 Revised: 10 เม.ย. 65 Accepted: 26 พ.ค. 65

DOI: 10.14416/j.ted.2024.03.011

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบินพลเรือน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ประชากรคือ ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบินพลเรือน จำนวน 109 คน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบหลายตัวแปรด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบซ้อน

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบินพลเรือน ได้แก่ (1) ปัจจัยจากตัวผู้เรียน คือ ด้านแรงจูงใจและเจตคติ (X_1) ด้านพฤติกรรมการเรียน (X_2) (2) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน คือ ด้านผู้สอน/วิทยากร/อาจารย์ที่ปรึกษา (วิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ) (X_3) ด้านกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (X_4) (3) ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก คือ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว (X_5) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (X_7) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวม สามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$y = .47 + .29X_1 + .26X_2 + .17X_3 + .20X_4 - .12X_5 + .26X_7$$

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบินพลเรือน

Abstract

The purpose of this research aimed to investigate the factors affecting the achievement of the graduates from Master of Management Program, Civil Aviation Training Center. Data was collected through questionnaires from the population of the graduated from Master of Management Program, Civil Aviation Training Center, which included 109 persons. Using Multiple Regression Analysis with Hierarchical Regression method for data analysis.

The results found that the factors affecting the achievement of the graduates from Master of Management Program, Civil Aviation Training Center included (1) The internal factors which were motivation and attitude.

(2) The educational factors which were the instructor/ lecturing/advisor (Thesis and Independent study) and learning support activities. (3) The external factor which were family support and friend relationship with the level of statistical significance at .05. The equation can be written as regression analysis as follows.

$$y = .47 + .29X1 + .26X2 + .17X3 + .20X4 - .12X6 + .26X7$$

Keywords: The Achievement of the Graduates, Master of Management Program, Civil Aviation Training Center

1. บทนำ

การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว จำเป็นต้องลงทุนในทรัพยากรบุคคลและสถาบันความรู้หรือการศึกษา ซึ่งถือเป็นปัจจัยเอื้อที่จะยกระดับการพัฒนาประเทศไทยไปสู่อนาคตและมีทิศทางการพัฒนาสอดคล้องกับแนวโน้มของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเป้าหมายของการลงทุนพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ ต้องปรับเปลี่ยนจากการลงทุนที่ตอบโจทยระยะสั้น ไปสู่การลงทุนที่จะเป็นรากฐานของการพัฒนาในระยะยาวให้ได้มากขึ้น ซึ่งรวมถึงการพัฒนากำลังคนให้มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับการทำงานและการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 การสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยในสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เพื่อการวิจัยและนวัตกรรมให้ประเทศไทย สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นของตนเองและก้าวสู่ความเป็นผู้นำในสาขาที่เป็นจุดแข็งของประเทศ เพื่อลดการพึ่งพาทรัพยากรบุคคลผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ลดการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศซึ่งจะนำไปสู่การขาดดุลทางเศรษฐกิจ สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศในระยะยาว รวมถึงผลักดันให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว [1]

นอกจากนี้การศึกษายังเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นตัวที่ชี้วัดความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงของเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ รัฐบาลควรตระหนักถึงการพัฒนาศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นการพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของคนในประเทศ [2] รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ จัดเป็นสิ่งที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในขั้นพื้นฐานปัจจัยสี่ จะต้องถูกขับเคลื่อนมาจากการยกระดับศึกษาและพัฒนาต่อยอด [3] การศึกษาขั้นมหาวิทยาลัย

เป็นการศึกษาขั้นสูง มีความมุ่งหมายเพื่อให้บัณฑิตสามารถแสวงหาความรู้ และความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งเป็นการผลิตกำลังคนระดับสูงให้กับประเทศและยกระดับมาตรฐานการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพต่อไป [4]

สถาบันการบินพลเรือน (สบพ.) ให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และดำเนินการครอบคลุมตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน สถาบันฯ ได้มีการเปิดสอนหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน โดยมุ่งผลิตมหาบัณฑิตให้มีการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทางด้านการจัดการการบินด้วยความเป็นเลิศและมีพลังความคิด โดยทางสถาบันฯ ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรครั้งแรกในการศึกษา 2561 เพื่อให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการบินของโลก [5] ซึ่งนักศึกษาที่เข้าศึกษามีทั้งนักศึกษาที่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบิน แต่นักศึกษาบางส่วนที่ไม่มีพื้นฐานด้านการบิน ดังนั้นทางหลักสูตรได้มีรายวิชาเสริมพื้นฐาน เพื่อปรับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนการสอนของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น แต่ทว่ายังคงมีปัจจัยบางส่วน อาทิเช่น ปัจจัยจากตัวผู้เรียนด้านความมุ่งมั่น แรงจูงใจ ปัจจัยสนับสนุนจากอาจารย์เพื่อนร่วมชั้น จากครอบครัวและปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ทั้งในส่วนของการเรียนหรืองานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญ [5]

ทางคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบินพลเรือน ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผล

ต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา เพราะในอนาคตปัจจัยเหล่านี้ อาจทำให้เกิดความสำเร็จต่อการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา และเป็นสิ่งที่สถาบันฯ ควรนำข้อมูลมาศึกษา เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการนำมาพัฒนาปรับปรุงการผลิตมหาบัณฑิตให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น อีกทั้งสามารถนำผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรในอนาคต

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน

3. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยจากตัวผู้เรียน ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรการศึกษาในครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร คือ ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิณ สถาบันการบิณพลเรือน (ข้อมูลปี พ.ศ. 2564) จำนวน 122 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) การสร้างเครื่องมือ

1.1) ศึกษาระเบียบ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) โดยทำการทบทวนวรรณกรรม ระเบียบ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษา การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การเรียนการสอน กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ

1.2) นำข้อมูลในข้างต้นมาวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert's rating scale)

1.3) นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้น ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามด้วยการตรวจสอบความครอบคลุมความ

ถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เพื่อหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of item-Objective Congruence หรือ IOC) และพิจารณาเลือกข้อคำถามเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.5 คะแนนขึ้นไป

1.4) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากร จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.89 ซึ่งถือว่า แบบสอบถามนี้มีค่าความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้จริง

1.5) ปรับปรุงแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร

2) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ประกอบด้วย ปัจจัยจากตัวผู้เรียน ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน

4.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บข้อมูลแบบสอบถามจากประชากรทั้งสิ้นจำนวน 122 คน

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ระเบียบต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การเรียนการสอน และข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันการบิณพลเรือน เพื่อนำมาประกอบข้อมูลในการวิเคราะห์ต่อไป

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ใช้ค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นสถิติอธิบายข้อมูลทั่วไปของประชากร

2) ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการวิเคราะห์ค่าระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

3) ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบหลายตัวแปร (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบซ้อน (Hierarchical Regression) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน

5. ผลการวิจัย

5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 109 คน จากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือนทั้งสิ้น 122 คน คิดเป็นร้อยละ 89.34 จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 109 คน เป็นเพศชาย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 50.46 และเพศหญิง 54 คน คิดเป็นร้อยละ 49.54 แผนการเรียนส่วนใหญ่ เป็นแผน ก (วิทยานิพนธ์) จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 61.47 ช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 44.04 มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 45.87 ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เกี่ยวข้องกับการบิณและไมเกี่ยวข้องในสัดส่วนใกล้เคียงกัน อยู่ในประเภทมหาวิทยาลัยของรัฐและในกับกับของรัฐมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 52.29 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	แผนการเรียน					
	แผน ก		แผน ข		รวม	
	(n = 67 ร้อยละ 61.47)		(n = 42, ร้อยละ 38.53)		(N=109)	
	n	%	n	%	n	%
1. เพศ						
ชาย	33	49.25	22	52.38	55	50.46
หญิง	34	50.75	20	47.62	54	49.54
2. อายุ						
น้อยกว่า 30 ปี	20	29.85	18	42.86	38	34.86
31-40 ปี	33	49.25	15	35.71	48	44.04
41-50 ปี	12	17.91	6	14.29	18	16.51
51 ปีขึ้นไป	2	2.99	3	7.14	5	4.59
3. ประสบการณ์การทำงาน						
น้อยกว่า 1 ปี	11	16.42	6	14.29	17	15.60
1-5 ปี	31	46.27	19	45.24	50	45.87
6-10 ปี	15	22.39	7	16.67	22	20.18
11-15 ปี	5	7.46	4	9.52	9	8.26
16 ปีขึ้นไป	5	7.46	6	14.29	11	10.09

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผูตอบแบบสอบถาม (ตอ)

ข้อมูลทั่วไป	แผนการเรียน				รวม (N=109)	
	แผน ก (n = 67 ร้อยละ 61.47)		แผน ข (n = 42, ร้อยละ 38.53)			
	n	%	n	%	n	%
4. การศึกษาในระดับปริญญาตรีเกี่ยวข้องกับการบินหรือไม่						
เกี่ยวข้อง	39	58.21	13	30.95	52	47.71
ไม่เกี่ยวข้อง	28	41.79	29	69.05	57	52.29
5. ประเภทสถาบันการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี						
มหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐ	35	52.24	22	52.38	57	52.29
มหาวิทยาลัยเอกชน	6	8.96	7	16.67	13	11.93
โรงเรียนนายเรืออากาศ-นายร้อยพระจุลจอมเกล้า	3	4.48	3	7.14	6	5.50
สถาบันการบินพลเรือน	23	34.33	10	23.81	33	30.28

5.2 การทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผูสำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรียน ปัจจัยจากตัวผูเรียน ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผูสำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรียน โดยการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบหลายตัวแปร (Multiple Regression Analysis)

ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบซ้อน (Hierarchical Regression)

- 1) ปัจจัยจากตัวผูเรียน มีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของผูสำเร็จการศึกษา
- 2) ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก มีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของผูสำเร็จการศึกษา
- 3) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน มีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของผูสำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าสถิติเชิงพรรณนาและการทดสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุของตัวแปรอิสระ สำหรับการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบหลายตัวแปร

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. ผลสัมฤทธิ์ของผูสำเร็จการศึกษา	1.00								
2. แรงจูงใจและเจตคติ	.618*	1.00							
3. พฤติกรรมการเรียน	.568*	.662*	1.00						
4. ผูสอน/วิทยาการ/อาจารย์ที่ปรึกษา	.528*	.470*	.328*	1.00					
5. กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้	.580*	.383*	.357*	.476*	1.00				
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	.306*	.299*	.413*	.299*	.395	1.00			
7. การสนับสนุนของครอบครัว	.240*	.321*	.348*	.266*	.344	.276*	1.00		

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าสถิติเชิงพรรณนาและการทดสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุของตัวแปรอิสระ สำหรับการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบหลายตัวแปร (ต่อ)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9
8. ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน	.306*	.156	.171*	.253*	.237	.171*	.450*	1.00	
9. การสนับสนุนของสถานประกอบการ	.279*	.124	.056	.216*	.393	.221	.080	.004	1.00
$\bar{X}$	4.28	4.50	4.26	4.47	4.23	3.05	4.33	4.71	2.43
SD	0.52	0.50	0.54	0.49	0.76	0.84	0.73	0.39	1.09
VIF		2.07	2.03	1.53	1.70	1.36	1.46	1.30	1.23

หมายเหตุ *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

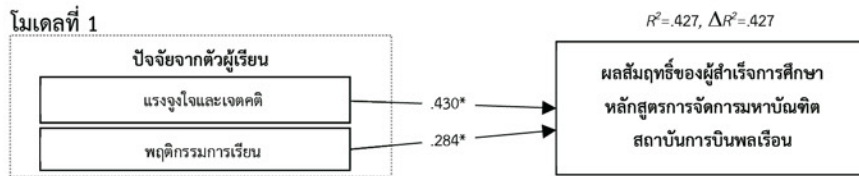
จากตารางที่ 2 หากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันจะพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ระหว่าง .171 ถึง .662 โดยตัวแปรด้านแรงจูงใจและเจตคติ และด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ สัมพันธ์กันสูงสุด คู่ที่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติน้อยที่สุดคือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ทั้งนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมด ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันสูงเกิน .80 และผลการตรวจสอบด้วยค่า VIF พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีค่า VIF สูงกว่า 10 ดังนั้นตัวแปรอิสระในครั้งนี จึงไม่เกิดภาวะร่วมเส้นตรงพหุคูณ (Multicollinearity) ฉะนั้นชุดข้อมูลนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบหลายตัวแปร (Multiple Regression Analysis) ได้ [6]

เนื่องจากตัวแปรที่มีการศึกษาในครั้งนี้มีลักษณะเป็นชุดของตัวแปรอิสระ โดยมีจำนวนทั้งหมด 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) ปัจจัยจากตัวผู้เรียน ประกอบด้วย แรงจูงใจ เจตคติและพฤติกรรม การเรียน (2) ปัจจัยด้านการจัดการเรียน การสอน ประกอบด้วย ผู้สอน/วิทยากร/อาจารย์ที่ปรึกษา (วิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ) กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และ (3) ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก ประกอบด้วย การสนับสนุนของครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน และการสนับสนุนของสถานประกอบการ โดยธรรมชาติของชุดตัวแปรที่อธิบายคุณลักษณะ จะเริ่มต้นจากปัจจัยที่ใกล้ชิดผู้สำเร็จการศึกษาจากปัจจัยภายในตนเองสู่ปัจจัยภายนอก

เพื่อให้ได้สารสนเทศของการวิเคราะห์ที่ จะนำไปสู่การสรุปว่า ปัจจัยกลุ่มใดที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน คณะผู้วิจัยจึงใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบซ้อน (Hierarchical Regression) ที่มีการเพิ่มตัวแปรอิสระเข้าไปอธิบายตัวแปรตามทีละกลุ่ม กล่าวคือ ระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เมื่อมีปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนและปัจจัยสนับสนุนจากภายนอกมาอธิบายเพิ่มเติมจากปัจจัยจากตัวผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบซ้อน (Hierarchical Regression) มีรายละเอียดของแต่ละโมเดล ดังนี้

โมเดลที่ 1 ที่มีเฉพาะปัจจัยจากตัวผู้เรียน อธิบายระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาได้ร้อยละ 42.70 ปรับแก้แล้วร้อยละ 41.60 ($R^2 = .427$, Adjusted $R^2 = .416$) ซึ่งปัจจัยด้านตัวผู้เรียนสามารถอธิบายระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 39.52$, $p < .001$) ดังภาพที่ 1

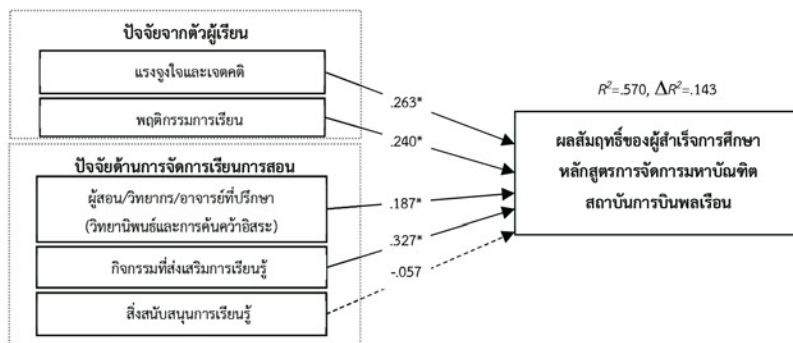
หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

ภาพที่ 1 ลักษณะอิทธิพลของโมเดลที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา

โมเดลที่ 2 เมื่อเพิ่มปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน เข้าไปอธิบายระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ปัจจัยจากตัวผู้เรียนและปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน อธิบายระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา ได้ร้อยละ

57.00 ปรับแก้แล้วร้อยละ 54.90 ($R^2 = .570$, Adjusted $R^2 = .549$) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 27.28$, $p < .001$) ดังภาพที่ 2

โมเดลที่ 2

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

ภาพที่ 2 ลักษณะอิทธิพลของโมเดลที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา

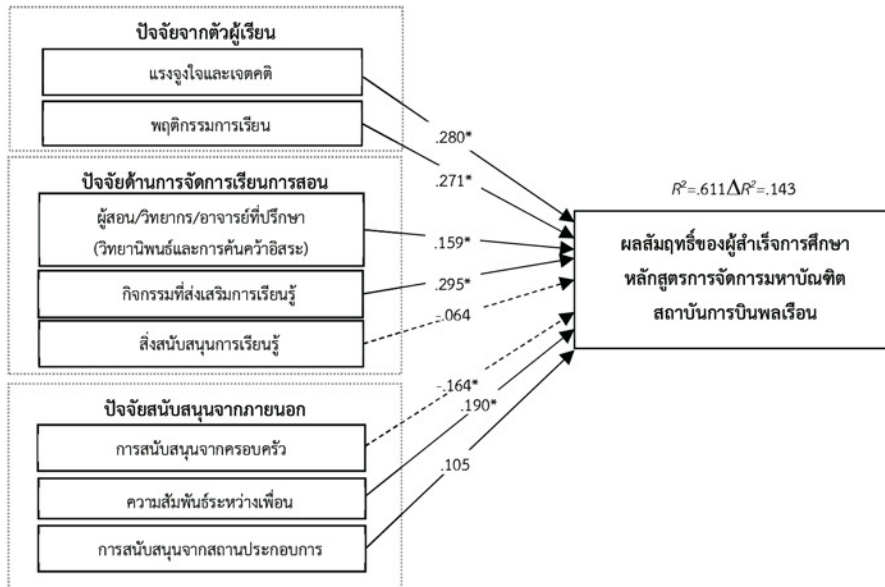
โมเดลที่ 3 เมื่อเพิ่มปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก เข้าไป อธิบายระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ปัจจัยจากตัวผู้เรียนและปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก สามารถอธิบายระดับผล สัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา ได้ร้อยละ 61.10 ปรับแก้แล้ว

ร้อยละ 58.00 ($R^2 = .611$, Adjusted $R^2 = .580$) ซึ่งมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 19.62$, $p < .001$) ด้วย แสดงผลการ วิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบซ้อน (Hierarchical Regression) ได้ดังตารางที่ 3 และภาพที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบซ้อน

โมเดล	R	R^2	Adjusted R^2	F	p	SE	ΔR^2	ΔF	p
1	.654	.427	.416	39.52*	<.001	0.40	.427	39.52*	<.001
2	.755	.570	.549	27.28*	<.001	0.35	.143	11.38*	<.001
3	.782	.611	.580	19.62*	<.001	0.34	.041	3.52*	0.018

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

ภาพที่ 3 ลักษณะอิทธิพลของโมเดลที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบซ้อน (Hierarchical Regression) พบว่า ปัจจัยจากตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนและปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปัจจัยจากตัวผู้เรียน ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ดังนั้น การวิเคราะห์ในครั้งนี้จึงสนับสนุนสมมติฐานการวิจัย อย่างไรก็ตามเพื่อให้สามารถอธิบายสารสนเทศ

ในรายละเอียดแต่ละด้านที่ลุ่มลึก จึงจำเป็นต้องทดสอบนัยสำคัญของปัจจัยจากตัวผู้เรียน ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในด้านย่อยด้านใดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เนื่องจากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจากตัวผู้เรียน ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนต่างก็มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา ดังนั้นการวิเคราะห์ในครั้งนี้จะใช้สารสนเทศจากโมเดลที่ 3 มาอธิบายลักษณะอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ลักษณะอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา

ตัวแปรต้น	B	SE	β	t	p
โมเดลที่ 1					
ค่าคงที่ (constant)	1.10	0.36		3.07*	.003
ปัจจัยจากตัวผู้เรียน					
1. ผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา	0.45	0.10	.430	4.39*	<.001
2. แรงจูงใจและเจตคติ	0.27	0.09	.284	2.90*	.005

ตารางที่ 4 ลักษณะอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา (ต่อ)

ตัวแปรต้น	B	SE	β	t	p
โมเดลที่ 2					
ค่าคงที่ (constant)	0.33	0.37		0.89	.377
ปัจจัยจากตัวผู้เรียน					
1. แรงจูงใจและเจตคติ	0.27	0.10	.263	2.84*	.005
2. พฤติกรรมการเรียน	0.23	0.09	.240	2.65*	.009
ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน					
3. ผู้สอน/วิทยากร/อาจารย์ที่ปรึกษา	0.20	0.08	.187	2.37*	.020
4. กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้	0.23	0.05	.327	4.17*	<.001
5. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	-0.04	0.05	-.057	-0.76	.449
โมเดลที่ 3					
ค่าคงที่ (constant)	-0.47	0.49		-0.96	.338
ปัจจัยจากตัวผู้เรียน					
1. แรงจูงใจและเจตคติ	0.29	0.09	.280	3.12*	.002
2. พฤติกรรมการเรียน	0.26	0.09	.271	3.05*	.003
ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน					
3. ผู้สอน/วิทยากร/อาจารย์ที่ปรึกษา	0.17	0.08	.159	2.06*	.042
4. กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้	0.20	0.06	.295	3.63*	<.001
5. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	-0.04	0.05	-.064	-0.88	.379
ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก					
6. การสนับสนุนของครอบครัว	-0.12	0.05	-.164	-2.18*	.031
7. ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน	0.26	0.10	.190	2.67*	.009
8. การสนับสนุนของสถานประกอบการ	0.05	0.03	.105	1.52	.131

หมายเหตุ *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบซ้อน (Hierarchical Regression) พบว่า ปัจจัยจากตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนจากภายนอกสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปัจจัยจากตัวผู้เรียน ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอกและปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาลำดับการศึกษามหาบัณฑิต ดังภาพที่ 3

6.สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

1) ปัจจัยจากตัวผู้เรียนปัจจัยจากตัวผู้เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน มี 2 ด้านตามกรอบแนวคิดของงานวิจัยในครั้งนี้ ด้านแรงจูงใจและเจตคติ และด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 2 ด้านนี้ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หมายความว่า ถ้าผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน (1) มีแรงจูงใจและเจตคติต้องการที่จะสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่สถาบัน กำหนด [7][8][9][10] และ (2) มีพฤติกรรมการเรียน มุ่งมั่นตั้งใจอย่างสุดความสามารถ เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายมากขึ้น จะทำให้มีระดับของผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น เข้าใจแนวคิด เนื้อหาสาระ หลักการและทฤษฎีเพื่อปฏิบัติงานวิจัยสำเร็จลุล่วงได้ดีขึ้น [7,9,11,12] ซึ่งประเด็นเหล่านี้สอดคล้องกับข้อมูลการศึกษาของนักวิจัยหลายท่าน

2) ปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน มี 3 ด้านตามกรอบแนวคิดของงานวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้ ด้านการสนับสนุนของครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ด้านการสนับสนุนของสถานประกอบการ

ด้านการสนับสนุนของครอบครัว ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หมายความว่า ถ้าผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน ระบุว่าครอบครัวสนับสนุนค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายระหว่างการเรียนที่เพิ่มขึ้น จะทำให้มีบทบาทในการตัดสินใจ การจัดการความสามารถในการแก้ไขปัญหาลดลงได้ ซึ่งก็มีความเป็นไปได้ว่า ลักษณะประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาในระดับปริญญาโท เป็นกลุ่มที่ทำงานร่วมกับการเรียน ถึงแม้จะมีความรับผิดชอบตนเอง และมีความมุ่งมั่นตั้งใจเป็นอย่างสูง แม้จะได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว แต่ไม่ส่งผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาและเป็นประเด็นที่น่าสนใจที่ทำให้มีระดับของผลสัมฤทธิ์ลดลง อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ Boonket al. [13]

ซึ่งได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ไม่ใช่ทุกรูปแบบของการสนับสนุนหรือการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองจะเกี่ยวข้องในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์เสมอไป และสอดคล้องการศึกษาเรื่องสาเหตุของความเครียด ซึ่งมาจากปัจจัยด้านครอบครัวและด้านภาระงานจะทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง [14] ตามบริบทของงานวิจัยในครั้งนี้ ลักษณะของประชากรที่ทำงานร่วมกับการเรียน เมื่อวันหยุดสุดสัปดาห์ก็ต้องมาเรียน มีการบ้านและการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังต้องดำเนินการวิจัยที่เป็นเงื่อนไขที่สำคัญของการสำเร็จการศึกษา จึงอาจส่งผลให้เกิดความเครียดและความกดดัน ดังนั้นถึงแม้จะได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ก็สามารถทำให้ระดับของผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาลดลงได้

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จ หมายความว่า ถ้าผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในทางบวกมากขึ้น เช่น อธิบายเนื้อหาและรายละเอียดในส่วนที่ไม่เข้าใจ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยกัน พร้อมให้การสนับสนุนและให้กำลังใจกันเสมอ จะทำให้มีระดับของผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น ได้รับความรู้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น หรือสามารถทำงานกลุ่มได้เป็นอย่างดี [15][16]

ด้านการสนับสนุนของสถานประกอบการ ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา ดังนั้นไม่ว่าผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน จะระบุว่าสถานประกอบการสนับสนุนด้านค่าใช้จ่าย เวลา หรือข้อมูลเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ก็ไม่ได้ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามเงื่อนไขหลักสูตรของสถาบันได้ [17]

3) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน มี 3 ด้านตามกรอบแนวคิดของงานวิจัย ดังนี้ ด้านผู้สอน/วิทยากร/อาจารย์ที่ปรึกษา ด้านกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

3.1) ด้านผู้สอน/วิทยากร/อาจารย์ที่ปรึกษา ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หมายความว่า ถ้าผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ที่ปรึกษา ได้รับคำแนะนำในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ถูกกระตุ้นให้พร้อมที่จะทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีระดับของผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น สามารถปฏิบัติงานสำเร็จได้ดีขึ้น และจัดการแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี [15][18]

3.2) ด้านกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หมายความว่า ถ้าผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน ได้รับการส่งเสริมให้มีกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เช่น การดูงานหรือทัศนศึกษาในองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการจัดอบรมเทคนิคใหม่ ๆ ในการอภิปราย นำเสนองานหน้าชั้นเรียนและการประมวลผลข้อมูลอย่างเหมาะสม ซึ่งช่วยส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในแนวความคิด เนื้อหาสาระของรายวิชาและการทำงานกลุ่มร่วมกันได้ดีขึ้น ส่งผลให้ระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตรเพิ่มขึ้น [19][20]

3.3) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไม่ได้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จ หมายความว่า ไม่ว่าผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือน จะรับรู้เกี่ยวกับด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ห้องเรียน บรรยากาศในการเรียนเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ก็ไม่ส่งผลให้ระดับของผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะด้านความเข้าใจในแนวคิด เนื้อหาสาระ หลักการหรือทฤษฎี [7][21]

6.2 ข้อเสนอแนะ

1) หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต ควรเน้นส่งเสริมแรงจูงใจและเจตคติและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเป็นสำคัญ รวมทั้งการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับอาชีพการงานและสถานภาพของตนในอนาคต หลังจากสำเร็จการศึกษา จะช่วยให้นักศึกษามีความมานะมุ่งมั่นที่จะสำเร็จการศึกษาตามเงื่อนไขของหลักสูตรได้ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สถาบันการบิณพลเรือนได้

2) หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต ควรจัดกิจกรรม

ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เป็นนวัตกรรมทางการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายมากขึ้น มีความแปลกใหม่ การสร้างฐานข้อมูลด้านการบิณที่มีเนื้อหาทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ควรส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าอบรมหลักสูตรสำคัญ ๆ ทางด้านการบิณมากขึ้น รวมทั้งการเข้าร่วมหรือฟังการสัมมนาทางด้านการบิณอย่างสม่ำเสมอ และการจัดทัศนศึกษาหรือดูงานในองค์กรหรือหน่วยงานทางด้านการบิณให้มากขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีการเรียนรู้ที่ดี มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

3) หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต ควรสนับสนุนและเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษาให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สถาบันควรจัดให้มีการพบปะกันระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังอาจจัดให้มีการจัดสัมมนาหรือสังสรรค์กันระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ในเทศกาลที่สำคัญ ๆ จะช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและความคืบหน้าในการดำเนินงานวิจัยของนักศึกษาอย่างมาก

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันการบิณพลเรือน

เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2563). [ออนไลน์]. นโยบายและยุทธศาสตร์ การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570. [สืบค้นเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2563]. จาก <https://www.mhesi.go.th/index.php/stg-policy/930-2563-2570.html>.
- [2] นราธร ธรรมชูเวท. (2558). กลยุทธ์สร้างความเจริญเติบโตสู่ความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา. สารนิพนธ์หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต. วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [3] สุพิชญ์กฤตา พักโพธิ์เย็น. (2560). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- [4] อารณีย์ เชี่ยวชาญเกษตร. (2551). เหตุปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษา มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [5] สถาบันการบดินพลเรือน. (2561). มคอ.2 หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการบดิน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561). สถาบันการบดินพลเรือน.
- [6] Hair, J. F., Jr., Black, W. C., Babin, B. J., & Andersen, R. E., (2010). Multivariate Data Analysis : Global Edition (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall. 280.
- [7] อัญชลี อ่ำประสิทธิ์. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ และแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ด้าน รหัสทางการแพทย์. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล. 7(2), 62-73.
- [8] พิศุทธิ ภาเมธิกุล. (2562). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. Journal of Graduate School, Pitchayat, Ubon Ratchathani Rajabhat University. 14(2), 113-120.
- [9] เฉลิมสิน สิงห์สนอง. (2559). การศึกษาปัจจัยด้านจิตพิสัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแก้โจทย์ ปัญหา คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. รายงานผลการวิจัย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- [10] ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ปีการศึกษา 2554. รายงานผลการวิจัย. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- [11] รุจิราพรรณ คงช่วย. (2559). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคใต้. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- [12] เสกสรรค์ ทองดี และน้ำเงิน จันทรมณี. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิต สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 33. 267-277.
- [13] Boonk, L., Gijsselaers, H., Ritzen, H., & Brand-Gruwel, S. (2018). A review of the relationship between parental involvement indicators and academic achievement, Educational Research Review. vol. 24. pp. 10-30.
- [14] Jou, R. C., Kuo, C. W., & Tang, M. L. (2013). A study of job stress and turnover tendency among air traffic controllers: The mediating effects of job satisfaction, Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review. vol. 57. pp. 95-104.
- [15] อัญชลี ทองแถมและไพทยา มีสัดย์. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนวิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์. 10(2), 205-221.

- [16] เดชดนัย จุ้ยชุม เกษรา บ่าวเข้มช้อย และศิริกัญญา แก่นทอง. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด [thinking skills] รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม [active learning]. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 3(2), 47-57.
- [17] Osakede, U. A., Lawanson, A. O., & Sobowale, D. A. (2017). Entrepreneurial interest and academic performance in Nigeria: Evidence from undergraduate students in the University of Ibadan. *Journal of Innovation and Entrepreneurship*. vol. 6. pp. 19.
- [18] ชิตชนก แสงวิโรจน์ฤทธิ์. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาบัญชีของนิสิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- [19] To-im, J., & Waichalad, U. (2020). The study of learning achievement of student-centered learning approach: Principle of Environmental Informatics Course. *Silpakorn University Journal*. 40(2), 115-131.
- [20] วราภรณ์ พิมราช. (2560). ผลการจัดกิจกรรมเล่านิทาน ประกอบการอภิปรายที่มีต่อความสามารถในการพูด ของเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลน้องหญิง จังหวัด อุบลราชธานี. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล. 3(2), 167-175.
- [21] สุนทรี เข้มทอง. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. งานนิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.